

Zadeva T-229/02

Kurdistan Workers' Party (PKK) in Kurdistan National Congress (KNK)

proti

Svetu Evropske unije

„Ničnostna tožba – Posebni omejevalni ukrepi za nekatere osebe in subjekte zaradi
boja proti terorizmu – Procesna sposobnost – Procesno upravičenje –
Združenje – Dopustnost“

Sklep Sodišča prve stopnje (drugi senat) z dne 15. februarja 2005 . . . . . II - 542

Povzetek sodbe

1. *Ničnostna tožba – Fizične ali pravne osebe – Akti, ki jih neposredno in posamično zadevajo – Sklep, ki se nanaša na sprejetje omejevalnih ukrepov v okviru boja proti terorizmu – Skupine in subjeki, ki jih ta ukrep zadeva – Dopustnost – Presoja od primera do primera*
(člen 230(4) ES)

2. *Postopek – Dopustnost tožbe – Presoja glede na položaj ob vložitvi tožbe – Nevplivanje sklepa, s katerim je nadomeščen izpodbijani sklep*
  3. *Ničnostna tožba – Fizične ali pravne osebe – Akti, ki jih neposredno in posamično zadevajo – Tožba združenja, ki zastopa splošne interese kategorije fizičnih ali pravnih oseb – Pogoj – Procesno upravičenje njegovih posameznih članov – Upoštevanje procesnega upravičenja nekdanjih članov – Izključitev (člen 230(4) ES)*
  4. *Ničnostna tožba – Fizične ali pravne osebe – Akti, ki jih neposredno in posamično zadevajo – Splošni akt – Pojem osebe, ki jo splošna določba posamično zadeva (člen 230(4) ES)*
-
1. Pravila o dopustnosti ničnostne tožbe je treba glede oseb in subjektov, za katere se uporabljajo omejevalni ukrepi zaradi boja proti terorizmu, pojmovati glede na okoliščine primera. V primeru teh skupin ali subjektov je namreč mogoče, da pravno ne obstajajo ali da niso bili sposobni spoštovati pravnih pravil, ki se običajno uporabljajo za pravne osebe. Pretirani formalizem bi torej v določenih primerih onemogočil vsakršno možnost uveljavljati ničnost, čeprav so za te skupine in te subjekte veljali omejevalni ukrepi Skupnosti.
  2. Namen načela dobrega vodenja sodnih postopkov zahteva, da tožeči stranki, seznanjeni v postopku z aktom, ki ima isti predmet kot izpodbijani akt in tega nadomešča, ni treba vložiti nove tožbe, ampak lahko razširi ali prilagodi svoj prvotni predlog tako, da zajema tudi novi akt. Vendar se glede na ustaljeno sodno prakso nedopustnost tožbe presoja ob njeni vložitvi. Tako pogoji dopustnosti tožbe, razen pogoja, ki se nanaša na obstoj pravnega interesa, tudi v primeru prilagoditve predlogov tožeče stranke ob sprejemu novih aktov med postopkom s tako prilagoditvijo ne bi bili prizadeti. Glede dopustnosti tožbe tožeči stranki ni treba nuditi možnosti, da prilagodi svoje predloge, upoštevajoč sprejem novega akta.

(Glej točko 28.)

(Glej točki 29 in 30.)

3. Za združenje, ustanovljeno za spodbujanje skupnih interesov določene skupine, ni mogoče šteti, da ga v smislu člena 230, četrti odstavek, ES posamično zadeva akt, ki zadeva splošne interese te kategorije, in posledično ni dopustno, da bi to združenje vložilo ničnostno tožbo, kadar tega ne morejo storiti njegovi člani posamezno. Ni dopustno, da bi nekdanje članstvo osebe v združenju slednjemu omogočilo, da se opira na morebitno ukrepanje te osebe. Dopustiti tako sklepanje bi namreč peljalo k temu, da bi bilo združenju na voljo neke vrste stalno procesno upravičenje in sicer kljub dejstvu, da to združenje ne more več zastopati interesov svojega bivšega člana.

(Glej točki 45 in 49.)

4. Fizična ali pravna oseba lahko trdi, da jo splošni akt posamično zadeva samo, če jo prizadene zaradi nekaterih njenih posebnih lastnosti ali dejanskega položaja, ki jo razlikuje v primerjavi z vsako

drugo osebo. Dejstvo, da bi splošni akt lahko imel različne konkretne učinke za različne pravne subjekte, za katere se uporablja, jih ne razlikuje od vseh drugih zadevnih oseb, ker se ta akt uporabi na temelju objektivno določenega položaja.

Sklep o prepovedi dajanja sredstev na razpolago skupini ali združenju je splošen, ker je naslovljen na vse subjekte prava Evropske skupnosti, se uporablja v objektivno določenih situacijah in ima pravne učinke za kategorije oseb, ki so določene splošno in abstraktno.

Združenja, ki je prisiljeno k spoštovanju prepovedi, predpisane s tem sklepom, tako kot vsaka druga oseba v Skupnosti, tak sklep posamično ne zadeva.

(Glej točki 51 in 52.)